

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Dominica Sexagesimae Evangelivm Lvcae III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

DOMINICALIA.

Iniuste facio quidnam tibi, profer amice?
An tibi conditus Denarius ante, negatur?
Nunc iterum pacta quid de mercede laboras?
Tolle tuum dico, nec sis mihi plura molestus.
Ast ego postremo tantum uolo soluere, quantum
Reddo tibi, legem nec tu mihi ponere debes:
An mihi de proprijs non sic disponere rebus
Sit licitum, sicut mea fert propensa uoluntas?
An tu, largus ego quia sum, transuersa tueris?
Inuidus & rixas aliena ob commoda misces.
Ergo fide, tum sorte tua contentus abito.
Sic etiam fient, quæ turba nouissima, primi:
Quiq; prior fuerat, tandem postrema tenebit.
Multi etenim quamuis ad Cælica regna uocentur,
Attamen electos lux arguet ultima paucos.

DOMINICA SEXAGESIMAE

EVANGELIUM LVCAE III.

ARGVMENTVM.

Semina iacta cadunt diuersis finibus agri,
Quartaq; uix fructum pars tulit inde bonum.

AD Christū populi cū plurima turba ueniret,
Vicinasq; citi properarent urbibus omnes.
Discendi studio simul & miracula uidendi,
Orsus ab hoc simili sermonem coepit Iesus:

Exijt

EVANGELIA

- Exijt in campum lati possessor agelli,
 Vt sua frugifera mandaret semina terræ:
 Dumq; iacit latum salientia grana per aruum,
I Pars quedam cecidit per publica strata uiarum,
 Turbaq; præteriens pedibus contriuit, & illud
 Quod reliquum mansit, celi rapuere uolucres,
II Altera pars duri lapsum super aspera saxi,
 Vt fuit enatum, ueniente exaruit æstu:
 Deficiebat enim largus radicibus humor,
 Nec poterant illæ ramos demittere in altum,
III Tertia pars spinas lapsum fuit inter acutas,
 Quæ simul exortæ nascentia grana flagellis
 Suppressere suis, mediaq; intercidit herba
 Suffocata: seges, nec robore creuit in altum,
IIII Vltima pars Cereris medium iactata per aruum,
 Decidit in pinguem læto uelut ubere terram,
 Enatiq;

DOMINICALIA.

Enatumq; fuit felici germine sursum,
Protulit & plenam largo cum fœnore messem,
Quolibet è grano uel semina centupla reddens.
Talia uoce loquens alta clamabat Iesus:
Discere quisquis auet, cupidas huc arrigat aures.
Protinus accedunt charum rogitantq; Magistrum
Discipuli, factò lateat quis sensus in illo:
Quid uelit agricolæ semen iactantis imago,
Tunc ita sermonem repetens respondit Iesus:
Vobis nosse datum Regni mysteria Cæli,
At reliquis tantum dubijs audire parabolis,
Ut uideant quamuis, nequeant tamen illa uidere:
Audierintq; licet, non intellecta relinquunt.
Obinet at talem narrata Parabola sensum:
Semina sunt sacri cælestia dogmata uerbi,
Quæ bonitate Dei populos sparguntur in omnes,
Ut pariant dignos humano in pectore fructus,
Ipsius ad laudem Domini nostramq; salutem.
Grana uiam iuxta sed enim quæ lapsa fuerunt,
Hi sunt qui primùm cælestia uerba benignis
Auribus accipiunt, tales utinamq; manerent.
Nam malus incautis plerumq; superuenit hostis,
Eripiens haustum medio de pectore uerbum,
Altiùs ut nequeat radices spargere firmas.

Nec

EVANGELIA

Nec fieri possint credendi pectore salui.

II At quæ grana super petram cecidere rigentem,
Hi sunt, qui uerbum, quando est audire potestas,
Leticia excipiunt magna, summoq; fauore,
Principioq; boni feruent, illoq; triumphant:
Sed quia radices tenero sub germine desunt,
Nulla subest illis fidei constantia coepta.
Creditor ad tempus, tum si tentatio forsan
Ingruat, & duros pariat fortuna labores,
Continuò trepidi mutata mente recedunt,
Dissimilesq; sui parua redduntur in horas:
Impetus omnis abit, pietasq; in pectore friget.

III Quod uerò in spinas descendit semen acutas,
Hi sunt, auditi qui cælica dogmata uerbi
Conseruare quidem uellent, sed cura fatigans
Sollicitas mentes, & amor sceleratus habendi,
Ille crebrisq; potens humana uoluptas
Impediunt, tales mundi sub iura trahentes,
Ut nequeant animum sacris intendere rebus,
Sed studium uitæ terrenorumq; bonorum
Suffocat primum Regni cælestis amorem:
Non secus ac herbas premit inuida spina minores.

III At quæ frugiferam tetigerunt semina terram,
Sunt

DOMINICALIA.

Sunt hi, qui uerbum sincero corde bonoq;
Accipiunt primum, simili studioq; reseruant,
Et pariunt dignos patienti pectore fructus:
Hos æterna manent celestis præmia uitæ.

DOMINICA QVINQVAGESIMAE, VEL ESTO MIHI,
EVANGELIUM LUCÆ XVIII.

ARGVMENTVM.

Predicit socijs, quæ sit passurus Iesus,
Inq; uia cecum posse uidere facit.

Discipulos Solymam rediēs assumpsit Iesus
Dumq; uiam faciunt, tali sermone profatur:
En Hierosolymam fratres conscendit in urbem,
Ut consumentur, sacris quæ scripta Prophetis
De nascente Dei nato sub carne fuerunt.
Gentibus hic odio populi tredetur iniquo
Ipse, sui, lususq; feret sannasq; malorum.

Consuet